

Вісти з краю.

Грошима великих сум чеками і встановити попередню вартість позички свободи, щоб таким чином збільшити можливість грошових знайдів та припинити спекуляцію на цій позичці.

Що ж до облігаційних позичок, потрібні необхідні, як місцевим так і земельним самоврядуванням для поліпшення свого бюджету, бо під час війни та і нині потреба в фінансах збільшилася, а прибутки залишилися попередній і кожне самоврядування має великі борги, ухвалено дозволити облігаційні позички в самих спрутних випадках а лише тоді, коли облігації будуть гарантуватись чи яким підприємством самоврядування (водопроводу, електричне освітлення, трамвай тощо) чи в крайньому випадку нерухомим майном на відноснодалуку відстані позички.

Ленція д-ра Дмитра Донцова на тему: "Міжнародне положення України і Росія" відбувається в середу 17 квітня в актовій залі Комерційного Інституту (вхід з Неостерівської). Початок о 6 год. веч. Вілети можна набувати в книгарні "Української Республіки" (Фундуківська 19), в день відкриття при входу.

Страховий департаментом міністерства внутрішніх справ розробляється в близькі часи буде поданий на розгляд Раді Народних Міністрів та затвердження Центральної Ради законопроект про державну монополію на морську, транспортну, сухопутну та морську страхови. Законопроект цей має на увазі широко використати приватну ініціативу, капітал і технічний апарат громадських та приватних інститутів.

Цей же розробляється законопроект про обов'язкову державну страхову службачих державних, земських та міських установ, на заміну існуючих пенсій.

"Український робітничий клуб" (В Дук'ян. Народ. Домі). Приймається запис на безплатні курси по українському мові, і платні курси української мови. Запис приймається з 6-ти до 8-ми год. вечора в Дук'ян. Народ. Домі.

Тимчасова Рада українських народних учителів прохає всіх товаришів (к), що живуть в Києві і на прохання, зголоситися негайно, в цілях зареєстрування, в помещканні Товариства, В. Підвальна ч. 1 пов. 4, на адресу "Наша Дука".

Зарядний урядовець приймає від 1-го до 3-го години по вівторках і п'ятницях. Прохують всіх товаришів (к) зібратися в неділю дня 21 квітня б. р. на сходинах в справі біжучих справ.

Збори празничного т-ва. Рада українського правничого товариства оповіщає, що загальні збори товариства відбуваються 17 квітня ц. р. о 6-й годині дня в помещканні апеляційного суду (на 2-му поверсі).

Порядок денний:

- а) Обрання нових членів;
- б) Доклад про збільшення штатів апеляційного суду.
- в) Справа про українську правничу термінологію.
- г) Біжучі справи.

Торговельно-промислова комісія українсько-німецького т-ва оповіщає, що нарада членів комісії відбувається в четвер 18 квітня н. ст. у Клубі "Радина" Володимирів на 42 о 6 год. вечора.

Прес-Бюро (Відділ внутрішньої преси), Хрещатик № 38, прохає всі видавництва на території України надіслати йому свої видання в обмін на "Вістник Р. Н. М."

Інформаційне бюро міністерства внутрішніх справ повідомляє всіх інформованих, що з днем 16 квітня 1918 року переходить в помещкання Селянської Господарської ул. Басейна (Басараба), число 1/9.

Ленція. У неділю 21 квітня о 4 год. дня, в пом. Народної Аудиторії Бульв.-Кудр. 26 відбувається лекція на тему: "мир України в Центральній Державі". Після лекції кінематографом буде демонстрована фільм: заключення миру України в Центральними Державами у Бересті. Доклад член Центральної Ради д. Корчаківська. Вхід безплатний.

Навчители гимназії, танців, фізичного виховування згадали, усіх шкільних установ м. Києва прохують неодмінно прийти на загальні засідання, помещкання спідня "Сокол" М.-Вас. № 7, у суботу 20 квітня о 5 1/2 год. веч. Необхідна присутність усіх.

Ініціативна група.

Кирило-Мефодіївське Брацтво. В неділю 21 квітня о 5 години вечора в помещканні Дух. Консистерії відбуваються засідання Брацтва. Прохують всіх членів Брацтва а також і всіх співчувачих прийти на засідання.

Заборона зброї та літератури. В Миколаїві видано такого наказу: "Визд, як і в'їзд, з міста Миколаєва з якою б то не було зброєю, а також і ввоз та вивіз різкої літератури, як газет, журналів й прокламацій, строго забороняється. Невиконання наказу строго каратиметься".

Немає вугілля. Одеські морські організації довели до відома австро-німецького командування, що брак вугілля не дає можливості працювати всім підприємствам, які працюють для морських організацій й через 2 тижні всі ці підприємства будуть змушені закритись, що не дасть можливості одремонтувати кораблі й розпочати рейси. Морські організації прохують австро-німецькі дати необхідну для заводів кількість вугілля.

Складне питання. В Одесі відбулося велике засідання в справі демобілізації округи й фронту. Цікаво одзначити заяву одного з учасників наради відносно майна, що застрягло в Румунії:

За Дністром—сказав він—ми маємо свого майна на мільярди вартості. Ми не маємо при цьому змоги навіть порухувати його і мусимо вимагати від Румунії пропуску наших представників за Дністер для вивчення розмірів й вартості покінцують й захопленого народного здобутку. Коли ж нас не пропустять туди, то ми можемо одновити на це низькою заходів відносно майна румунів, яке є на Україні.

На принципі засідання було прийнято кілька тимчасових постанов.

Тайна дна морського. По відомостях з Одеси, кількість жертв матросів досягає сотона. Поки ще не вдалося точно встановити ймення всіх жертв. Місце де є трупи, встановлено приблизно, але виконати їх поки що не можливо. З певних міркувань необхідно користуватися послугами водолазів і їх думать замінити сітками.

Пам'яті Неучу-Левицького. В селі Стеблеві канівського повіту в 9-й день смерті Ів. Неучу-Левицького відбулася панахида. В школах припинено було лекції. Обдубує жалібний похід при участі селян, учеників і вільних козаків.

В справі засіву. В с. Мілятині, острозького повіту на Волині селяне вже давно поміж себе говорили, що час приступити до засіву ниви бурного поміщика Юрія, та болячись німецької ваєни, яких так багато в цьому маєтку. Але недавно сюди явився інструктор губернского земельного комітету, і в присутності німецького коменданта заповнив селян в їх праві на землю. Тепер селяне почали засівати поле.

З діяльності "Провіт". В роменському повіті, особливо в Ромекській та Дераженській волостях часто стали засновуватись "Провіти", споживчі крамничі, сільсько-господарчі товариства та поставили утворити свої українські школи.

"В єднанні—сила". В м. Мізочі, дубенського повіту на Волині, робітники цукрової організували трудову артілю майстрів з 30-и душ, маючи на меті, стати в зразок робітникам та селянам як доказ, що лиш в єднанні—сила.

Село оживає. Селяне с. Х... дубенського повіту почали будувати для цілої громади водяний млин, щоб позбутись спекулянта-еврея, який не милосердно драв з них за мливо.

Шевченківські дні в Гадачі. Щого року роковини смерті Т. Р. Шевченка святкувало не тільки місто, а й село. В багатьох селах місцеві т-ва "Провіта" влаштували вистави й літературні вечірки. Так, у селі Петрівці виставлено було комедію Грінченка "Нахмарно" й жарт "Гласний", в Розбавівці ставили жарт "На перші гулі". Де не можна було влаштувати вистави, там святкували пам'яті великого поета маніфестаціями: в с.с. Бірки, Сватки, Максимівка й інших.

Німа не влучать. В Гадацькому Соборі на Полтавщині до цього часу ще почитують російську державу, російське воїство і патріарха. Дивно ще, що Миколу II-го не згадують.

З'їзд німців-колоністів. З'їзд німців-колоністів Херсонщини й Басарабщини поставив: 1) Признати регистрацію, як українських громадян, по і неможливою і о: неї поки утриматись. 2) Комісії доручити виважити справу зачислення в те чи інше підданство. 3) Доручити особливому виконавчому органу виважити можливість переселення в ту чи іншу державу. 4) Подбати про охорону інтересів і безпеки колоністів. 5) Складати, як найскорше новий делегатський з'їзд.

Світлої Одея. Ли відомо, що при дозволі, в дотарні, де ви-

робляють трючки, робітники крали макулатуру (брак), ставили номері і пускали в оборот.

Фалшиві чеки. В Одесі в великому числі ходять по руках та подають і в банки акцентовані державним банком чеки.

Одеса чи Миколаїв? В Одесі дуже стрівожені тим, що українська власть в Києві поставилася байдужно до клопотів одеських промисловців в справі колії Одеса—Київ, Одеса—Львів, розширення одеського порту тощо. Лякає одеських промисловців те, що нові завдання і розширення будуть одані Миколаєву.

Корнилові. На Поділлі в селах Баранові, Чернові, Потоцькому показався з'їзд салдатів з офіцерами, зброєю й броневим автомобілем. Вони кажуть, що пробиваються до Корнялова. Загін ревізує хліб, чинить арешти. В Чернові розстріляв членів земельного комітету.

Мала Рада. Засідання 16-го квітня. Вторашнє денне засідання М. Ради мало виключно діловий характер. Почалося воно о пів до другої години дня (замість дванадцяти).

Заарештовані члени Ради. Від імені фракції у. с.-р. д. Ніскул вносить заяву про те, що й досі ще не розглянено справи з арештом членів Р. Ради, зробленим Ковенком у минулому січні під час большевйцького повстання, і обвинувачення в державній зраді вистить над ними ще й досі.

Рада ухвалила висловити подяки комісії, обраній для розслідування цієї справи ще в січні, щоб вона могла шкоро скорше подбати про розгляд справи і дала відповість М. Раді.

Законопроект про асігновку 100 000 000 карб. Потім Рада, розглянувши законопроект про асігновку 100.000.000 карб. до розпорядження міністерства внутрішніх справ для видачі заимоги органам місцевого самоврядування, ухвалила передати його в фінансову комісію для детального розроблення і доклада М. Раді на слідуячому засіданні.

Звідолення міністрів. На запитання групи членів Ради про вивіз залізної руди з України міністр торгу і промисловости А. Феценко-Чотискокий дав відповідь, заслухавши яку М. Рада ухвалила формулу перехлду, в якій було висловлено задоволення відповіді міністра.

Міністр праці д. Михайлов дав Раді звідолення про організацію громадських робіт.

Потім було оповіщено до 6 ої години вечора перерву.

Ф. Б.

Рада Народних Міністрів. В раді Народних Міністрів. Радою Народних Міністрів прийнята оглашка міністра шляхів Соколича й призначено управляючим міністерством бурного генерального секретаря шляхів ещенка.

Радою Міністрів призначено тимчасовим дипломатичним представником до Відня члена Малої Ради Андрія Яковича. Йому ж доручено зробити обмін ратифікаційними грамотами.

Радою Народних Міністрів, призначено Дмитро Дорошенко й Михайло Полозов дипломатичними делегатами до нейтральних держав.

Рада Міністрів доручила міністрові закордонних справ повідомити офіційно румунський уряд про резолюцію Малої Ради в справі Бесарабії.

Рада Міністрів розглядала вчорашній міністром земельних справ законопроект про статуті земельних комітетів. Остаточного рішення не прийнято.

Новий міністр фінансів. Сьогодні в помещканні міністерства фінансів обдубося офіційне представлення новопризначеного міністра фінансів К. Климовича усім урядовим міністерства фінансів, а також представникам фінансових державних інститутів. Міністр Климович звертається до зборників з слідуячою промовою: Моє призначення на такий важкий пост, як пост міністра фінансів, припало як раз у найбільш важкий час в житті молодого Української Народньої Республіки. Але я вірю, що ми, як вірні сини держави України, в цей відповідальний момент напружимо всі свої сили і прагнимо створити для держави новий шлях, який приведе нас до незалежності, що при дозволі

співробітників мого відомства я зможу як слід сповнити мій обов'язок. Пропу вас і закликаю до безупинної праці. Сил у нас багато маєтсья і я думаю, що наші фінанси так у внутрішньому як і зовнішньому стануть на власну ногу і будуть тривкою основою української держави.

Товариш міністра фінансів Мазуренко од імені службачих вітає щирими словами нового міністра.

Директор українського державного банку Ігнатюк звертається з проханням до міністра, щоб він подбав про матеріальне становище співробітників свого відомства. Міністр запевняє службачих, що коли тільки його співробітники знаходяться в такому становищі, він уже всіх заходів, щоб його поліпшити, але коли й співробітники других міністерств так само бідують. Це питання більш загальне. Після цього міністр попрощався з усіми.

Україна і Росія. Вчора постановено Радою Народних Міністрів одновити на заяву Народних Комісарів. Вибрано делегацію для мирових переговорів з Росією і призначено чунят для переговорів: одно з провінціальних міст Курщини. Для повідомлення Народних Комісарів вискається особливого кур'єра в Москву.

У. Т. А.

Сполучення Дніпра з Вислою. В Департаменті водяних шляхів розроблено плана з'єднання Дніпра через Припять з Вислою, Дніною і Десною. В районі Дніпровських порогів буде закладено чотири великих гаті і величезної сили турбини, які будуть давати енергію заводам і фабрикам Дніпровського району.

У. Т. А.

План дорожнього будівництва. Міністерство шляхів має приступити до виконання плану дорожнього будівництва. Виробленому плану України буде засновано густо шосейними шляхами протягом 6.000 верст; на роботи цих шляхів одночасно стане 100.000 робітників, яких наберуть із числа безробітних. Міністерство шляхів розробило проекта під'їзних залізниць протягом до 2000 верст.

У. Т. А.

Міст через р. Сейм. В міністерстві шляхів одержано відомости, що одступаючи большевики зрівняли міст через ріку Сейм протягом в 200 сажнів. Залізни кесони постійного мосту, який там будують, цілі.

У. Т. А.

Бюджет. Рада Міністрів ухвалила запропонувати відомствам не пізніше 12-го травня (дня сльвання Установчих Зборів) скласти бюджетні відомости й подати міністерству фінансів для вироблення загального бюджету державних прибутків й видатків.

У. Т. А.

Перший всеукраїнський територіальний з'їзд робітників. призначено у Києві на 12-е травня. Підприємства, що мають від 50-и до 100-а робітників посилають одного делегата, 200—500 дробх, 500 до 1000—трьох, кожна слідуяча тисяча дає по одному. Підприємства, що мають менш 50-и робітників, можуть об'єднуватись і послати загального делегата. Центральні органи професійних організацій посилають по одному представнику. У повістку з'їзда вносено питання: Українські Установчі Збори і влада на Україні, біжучий момент, соціальні завдання пролетаріату, державна монополія, інтереси робітників, боротьба з безробітним й демобілізація промисловости, контроль над промисловістю й фабрично-заводськи комітети, організація всеукраїнської ради робітничих депутатів і инші.

В зв'язку з цим виконавчий комітет всеукраїнської ради робітничих депутатів звернувся до робітників з такою відозвою.

Товариші робітники! Від слов до діла. Від байдужости до енергійної праці. Страшна розруха од війни, а ще більше від большевйцької анархії загрожують великою небезпечкою робітничому власу України, а разом з тим справі робітників всього світу. Анархія і розруха загрожують браком праці, голодом і гибелю промисловости. Ці обставини порушують єдність і силу робітничого власу, утворюють большевйцький настрій, утворюють грабунки і розруху. Ці обставини збільшують сили реакції: буржуазії і чорної сотні. Вони можуть покласти загибель усім здобуткам революції і над нами довго буде лаязаяуати чорна сила. Це послабляє нашу фінансову силу, ускладняє міжнародне становище Української Республіки. Для відновлення взаємної до з'їзд повинні зібратися практичні

заходи для розвитку промисловости і сільського господарства і утворити професійну організацію робітників в особі всеукраїнської ради робітничих депутатів, у котрій повинні об'єднатись усі робітники України без різниці націй.

УТА

В справі 4-го полку. (Лист до редакції). Високошановий пане редактор! В 58 числі "Нової Ради", в звідоженні про засідання Центральної Ради з слів делегації від 1-ї кур'їнської дивізії надруковано, що "4-й полк розпропагандований темними чорносотеними елементами, піддавався тій пропаганді і тепер там руїна". Через те, що така образа 4-му полку кинута в відсутности його представників, ми просимо дозволу заявити проти неї протест на сторінках "Нової Рада".

Отже ніякій, ні чорносотенній, ні большевйцькій пропаганді 4 полк не піддавався, а те, що там сталося, має зовсім вишній характер і инші причини, які з огляду на військові інтереси не можуть бути зараз опубліковані.

Для їх безстороннього вивчення отаманна-старшина 4 полку звернулася 13 квітня до військового міністра з проханням про призначення суду над нею.

З глибокою повагою в імені отаманної старшини 4 полку 15 квітня 1918 р.

Полковник Чеховський.

ТЕЛЕГРАМИ. Повідомлення українського генерального штабу. 15 квітня. Південний фронт. Нічого нового. Східний фронт. Українсько-німецькі частини зайняли Куп'яськ. Німецька кіннота відходить до Ізюма. УТА

Вісти з півдня. ОДЕСА, 15. В Одесу прибув делегат торгових моряків Цяпко, який заявив, що згідно з постановою моряків, що відбулось у Феодосії, ухвалено почати переговори про встановлення зв'язку Одеси з Кримським побережжям.

Повідомляють, що на "Ростислав" стався вибух пелельної машини. Убито 2, поранено 12.

Загальне зібрання моряків Севастополя більшістю голосів одновило пропозицію по оборону Севастополя; моряки торгових судів категорично одмовились від участі у воєнних подіях.

У Феодосії між робітниками й прибувшами з Одеси анархистами сталася сутичка; кілька дш убито й поранено.

УТА

ОДЕСА, 16. Одержано повідомлення, що "Центрофлот", заповокині наступанням Українського війська на Кримський пів-острів, отправив дві делегації: одна виїхала на Кавказ для переговорів з урядом Кавказа про умови евакуації Чорноморського флоту в порти Кавказу.

В Одеський порт прибули ще два турецьких міноносця і кілька субмарин. Одеська міліція переходить до відома головного Комісара Комершого; начальником міліції призначено Супруненка.

Реакція підводить голову. ОДЕСА, 15. Відбулося численне перше організаційне зібрання одеських монархистів. Ухвалено розпочати організацію мо архичних зародків у вигляді ріжних союзів, вивнесено резолюцію в якій усім монархистів закликають до енергійної боротьби з українизацією нашої середньої і вищої школи.

У. Т. А.

Транспорт "Козак". ОДЕСА, 16. Німецька субмарина доставила в Одесу большевйцький транспорт "Козак", задержаний біля Керчи, команда не оборонялась. Між пасажирами багато жінок, які везли в Ялту харчові продукти. Останніми днями транспорт робив рейси між Ялтою і Азовськими портами.

Українські соціалісти. ОДЕСА, 15. У Воронцовському паладі відбулось загальне зібрання українських соціалістичних партій питанням залізничного страйку в зв'язку з забороною з'їзда. Зібрання ухвалило постанову вжити всіх заходів до того, щоб не допустити страйку, який загрожують нечисленними зближками. Повідомлення, що з'їзд збереться 20 квітня, внесло в осе едок залізничних соціалісти, зважаючи на цілі й

ряд дефектів у харчовому комітеті, постановили вимагати утворення нового органу, в склад якого повинні увійти представники домових комітетів. (УТА.)

Вісті з Петрограду.

Із Берліна телеграфують: В Петрограді почалися годинні бунти. Нарід піднявся проти безвідповідальної влади. Червона гвардія і війська відмовляються громити бунтарів. Оголошено стан облоги. Зібрання всіляк заборонені.

Німці протестують проти невиконання пункту договору між Імперією та Московщиною в справі мирних переговорів Москвитини та України. Комісар закордонних справ відповів німецькому міністрові закордонних справ, що вони закликали Раду на переговори в Смоленськ на 4 квітня, але Рада нічого їм не відповідала, і тепер ніби-то вони призначають друге число і повідомляють про це Раду. Влада Німеччини протестує проти невиконання Москвитини пункту мирного договору, де Москвитини обов'язуються вестися всі судна до своїх гаваней чи зараз же їх роззброїти. Навіть досі судна московські стояли в гаваней, а то навіть в гаванях Фінляндії. Влада Німеччини заявляє народним комісарам, щоб вони обеззброїли свої судна до 12 квітня. Коли це не буде зроблено, вони мусять зробити це самі у згоді з Фінляндією.

Німецьке офіційне повідомлення.

Західний фронт. На бойовому фронті коло річки Ліс часто виникають жорстокі рукопашні бої. На захід від Берлерке, а також між Вафель та Авром ми увільнили англійські кулеметні гнізда, і взяли в полон варту. Контратаки, які супротивник зробив проти Байюна і на північному заході від Вейгана—одного з тяжких для нього втратами. На бойовому фронті по обох берегах Сомми, через негодую невеликі артилерійські бої.

Східний фронт.

Після есерівського бою з озброєними бандами наше військо, що висадилось у Фінляндії, при есерівській підтримці частини нашого флоту вступило в Гельсінґфорс. Перший генерал-квартирмейстер Людендорф. (У. Т. А.)

Телеграма Карла Вільгельму.

НАУГЕН, 15. Імператор Карл послав імператору Вільгельму телеграму такого змісту: „Обвинувачення Клемансо настільки мають низький характер що я не маю бажання більше вступати з французьким урядом в суперечки в цьому питанні. Ми дамо нашу дальшу відповідь нашим германцями на заході“.

Австрійські монітори в Одесі.

ВІДЕНЬ, 18. Офіційно, наша флотилія під командою Вульфа, що складається з 4-х моніторів та двох сторожових кораблів й двох пароходів, перейшла до Одеси.

Конференція робітників.

КАТЕРИНОСЛАВ, 15. Конференція заводських комітетів професійних союзів і представників соціалістичних партій Катеринослава й Нижньодніпровську в числі 183 представників постановили що в відходом соціалістичної влади, класові завдання робітничого класу покладуться тільки на них і були. Совети повинні бути відновлені з'являючись в Катеринославі, але не як орган влади, а як орган що об'єднує робітничі маси і відстоює їх інтереси.

Всякі звістки.

— Думка Леніна про Росію. Газету „Daily Mail“ повідомляють з Петербургу: на останньому засіданні в Москві Ленін сказав: „Нас оточили з усіх боків небезпека. Німці готуються на півдні, де чекають нових заколотів. Японці, в супроводі англійців вступили у Владивостоці. Вони нас оточили тісним кільцем. Ми маємо найкращі заміри, щоб уникнути нових сутичок, але ми будемо змушені знову розпочати війну. До Вашингтону надіслано офіційний протест.“

Комісар закордонних справ викриває зараз таємні документи, з яких видно буде, що діяльність Японії була завчасно підготовлена до початку революції. Владивостокське самоврядування, обтравне вступом закордонного війська вимагає, щоб владу передали в його руки, але соціалістична влада цього odmовля.

Татаро-башкирська республіка.

„Наш Голос“ повідомляє: „народний комісаріат в справах націоналістичної згоди в комісаріатом мусульманських справ середньої Росії виробив таке положення про татаро-башкирську соціалістичну республіку: 1) Територія південного Уралу й Поволж'я проголошується татаро-башкирською республікою соціалістичної федерації. 2) Проект встановлення меж республіки такий: уфимська й башкирська частини орєнбургської губернії й частини ятської, симбірської та самарської губерній, які лежать коло них, увійдуть у склад башкирської республіки. Остаточне встановлення меж передається установочному з'їзду советів республіки. Така ж положення виробляється нар. комісар. національних справ й для других народів Росії.“

— Кубанські установчі збори. „Кубанський Край“ повідомляє: у вечірньому засіданні 30-го січня законодавча рада закінчила постановити читання законопроекту про скликання кубанських установчих зборів. Законопроект прийнято з значними поправками козацької фракції.

За кордоном.

Мирні переговори Наваяз з Туреччиною. Професор Адоніяну в Петербурзі балавав 5-го квітня по прямому дзвону з Петербургу з Ростовом в комісаром казавказького комісаріату доктором Оганджаньям.

Доктор Оганджаньям переказав слідує:

— „Наше становище під Ерзерумом не зовсім добре. Згідно з розпорядженням командуючого казавказької армії генерала Одішмідзе, наше військо покинуло Ерзерум. Одішмідзе за це арештовано і його судитимуть. В його справі ведуть дослід. Командуючим казавказької армії призначено генерала Назарбекова. По невірних відомостях, наше військо взяло Ерзерум назад.“

На запитання професора Адоніяну, що до мирних переговорів між казавказьким урядом і Туреччиною з Ростову одержано відповідь:

— „Для мирних переговорів на крейсері „Король Карл“ виїхали в Трапезунд 7 представників від казавказького союзу. Між ними представником від Вірменії був А. Хатісов, представником від Грузії—Чхенкезі. Після привітання турецька делегація спитала, чи має казавказький союм право без ухвали соціалістичної влади підписати сепаратний мир. Казавказька делегація одповіла на це, що Кавказ незалежний, а тому має право вести переговори без всякого контролю соціалістичної влади.“

Доктор Оганджаньям переказує цікавий інцидент з крейсером „Король Карл“:

— Доставивши делегацію в Трапезунд, крейсер „Король Карл“, з двома другими крейсерами, раптово направилися до берегів Костянтинополю, затопивши в собору радіотелеграф, так що делегація не могла балакати з Тифлісом. Про це повідомили Батум. За крейсером погналися, затримали його й повернули. Як виявилось, якісь-то непевні особи продали крейсер Туреччині. На крейсері арештовано 300 матросів. Ведуть суворий розсліду.

Останній обстріл Парижу. „Daily Chronicle“ подає такі подробиці про останній обстріл Парижу: „Столиця Франції 1-го квітня пережила тяжкий день. З ранку дощ грюкотить по дахах. З боку Монділя чути тяжкий стогін гармат. Раптом почувся з різних боків страшний гук сирени, яку заведено для того щоб попередити що рву про початок обстрілу Парижа з німецьких тяжких гармат. Триго в ту ж мить пролетіла по місту. Зразу спорожнилися вулиці. Зупинився рух трамваїв. Пшвидко почулися перші згуки розривів. Більша частина парижського населення до цього часу уже встигла сховатися в підвалах. Ті що сховалися в підвалах залишилися на протязі всього дня в обставинах мертвої тиші, не зважаючи на вулкан, щоб дізнатися чи скінчився обстріл. Америка й Норвегія. По повідомленню „Wiener Tagb“ американський уряд odmовився від торгової й судноходної умови з Норвегією, яку підписано було ще 14-го лютого 1827-го року. Цією умовою Америка зобов'язалася в випадку війни не рекізувати нейтральних норвежських кораблів. Умова мусила кінчитися 2-го лютого 1919 го року. Зречення короля Альфонса. „New-York-Herald“ повідомляє що при останньому міністерському бризві в Іспанії король Альфонс хотів зрізтися престолом. Він рішуче заявив державній раді, що коли не можна прийняти до якої-небудь згоди, то він зрічеться престолу й пояснить причини, що принесли його зрізтися, в особливому маніфесті до народу. Вірмени та турки. В країні Батуму, Карсу й Ардагану йдуть бої. Вірмени й георгиевці склали думу армію для оборони країни від турок, які хотять перевести в життя берестя-литовську умову й захопити вищепризначені міста. Георгиевці підтримують багаточисельних російських військових кораблів. Англійська підмога в дорозі. Паризькі газети одногласно повідомляють з Лондону про те, що англійська підмога, кількістю по над 500,000 чоловік йде до Франції. Її прагуть на фронт чезають протягом 8—14-х днів. Допомога Америки. „Агентство Гаваса“ повідомляє з Вашингтону: американська казна дозволила Англії нову позичку в 200 мільйонів доларів. Таким чином борг Англії Сполученим Штатам виріс до 2720-х мільйонів доларів; загальна ж сума боргів союзників Сполученим Штатам досягає 5191-го мільйонів доларів.

Література, наука.

Нова граматика. Браславська вища початкова школа видала книжку М. Добровольського „Коротка українська граматика. Частина I—Словотвір (етимологія). Читанка. Словник. Приклади до писання“ (148 сторінок густого друку). Книжка ця вже розповсюджена на Браславщині і звивається переважно в вищих початкових школах, але вона годиться й для 3—4 груп початкової школи. Незабаром буде видана саладена на тому ж принципі друга частина коротка укр. граматика Добровольського—Складня (синтаксис). Новий часопис. В квітні, цього року почне виходити нова двоштрихова часопись „Вістник Ветеринарної Медичини“. Своім завданням ця часопись має—освітлення ріжкомайїтних питань наукової, практичної та побутової ветеринарії. Наукові твори, досліді, компіляції, перекази, цікаві випадки з практики, а також примітки з корпоративної хроніки знайдуть собі місце на сторінках вище зазначеної часописі. Дуже бажано, щоб т. т. ветеринарні лікарі приймали саму широкую участь в цьому ділі. В обмін думкою через корпоративний орган друку об'єднані членів корпорації і допоможе їй додержувати міцну організацію. Матеріали прохалть надіслати по адресі: Київ, Лютеранська 33—2. на ім'я редакції „Вістника Ветеринарної Медичини“.

Передруки. „Українське Слово“, орган Ради української колонії в Москві, в ч. 7-му передрукувало з нашої газети „Лист без конверта“ С. Сфрємова. Мосювська преса й українство. Мосювські газети містять багато звісток і заміток про Україну та українські справи. Здебільшого звістки з Добре з того моголю вирізняються тільки гарні й докладні статті Ол. Саліковського у „Власті Народа“ („Україна в Росії“) та у „Вечерній Живни“ („Пути України“; „Возможливо-ли соціалізація?“; П. „Буржуазная Рада“, Ш. „Самостійна Україна“, IV. „Грушевський, Винниченко, Петлюра“—під сильним заголовком „Письма украинца обь украинских дѣлахъ“). Характерно, що обидві газети, містять статті О. Саліковського, заявляють, що не поділяють думок автора і гостро обмежуються од його поглядів.

„Вістник народнього міністерства земельних справ“. Вийшло ч. 1. Часопис буде виходити двічі на тиждень. Редагує комітет. Завідує редакцією К. Осман. Передплата до кінця року 12 карб., окреме ч. 60 коп. Агроном і кооператор. Другий збірник статей. Вид. Товариства „Український кооператор“. П. 2 карб. „Про що тирса шепестіла“. Трагедія. Спирідон Черкасенко. Видавництво „Наш театр“. Ціна 1 р. 75 к. in 16^о.

Театр і музика.

Концерт з творів Миколи Лисенка. Багато з творів Миколи Лисенка ще не виконувались у нас, у Києві. Багато з творів славетного композитора ще не з'являлися у друку і через те зовсім невідомі нашому громадянству. Маючи це на увазі, музичний відділ приступив до організації концерту з тих творів М. Лисенка, які досі не виконувались, чи виконувались дуже давно. Більша частина цих творів—хори мішани й чоловічі. Намічені, між иними такі хори: „Три мені“, „Три тости“, „Сцальма Давида“ („Боже, Боже, нашими ушми чули Твою славу“), „Камо пойдю від чуда Твого“, „Сон“ („Прощай, світе“), „Сон“ („Тихий сон по горах ходить“, слова О. Мавоєва), хантата до 50-х роковин смерті Т. Шевченка (виконувалась в Києві один раз) і др. Хори ці доручено виконати „Українському Національному хорові“, який приступив уже до студії цих річей під орудою композитора К. Стеценка.

Дониси.

С. ДЕРМАНКА (на Київщині). Давно вже писав я дописи до газети; читав тільки готові, те про національну (Шевченківське) свято, те про руйнацію, безладдя і т. ин. У нашому темному куткові нема нічого світлого і великонадійного; нема чим похвалитися, а скарг—безнадійних, гірих скарг—довга низка без кінця-краю. Високо піднялось ясне сонце і нагадає селянам, що вже весна, скоро час сіяти, а сіяти нема чим, нема насіння. Католики, яких у нас чимало, святкують великдень (1-го квітня) і свято це пожеже на чорну патницю: не тільки нема шпешної білої паски, а і шматови насущного, чорного хліба нема на кожному столі найдеється... Такий Великдень згодом надійде і православним. Сніг біліє, холодом віє і мізерна сютіна вічає останні негодки соломи, дожидаючись того дня, коли, од вітру хлякнучись, піде на живу оружку; господар не має грошей і ма хліб, а не то, що на сіно, за фуру котрого треба заплатити сто карбованців. І кошійї нема де заробити. При таких обставинах нічого й казати про те, що „більшевиків“ у нас гарно пращелювали і за півтори медлі більшевизького володіння у нас мало не наступила повалля анархія і тільки, як показалося німецьке військо на залізниці, все потухло. А тепер село сумує; безнадійність, пригніченість і безпросвіт і тяжка кужда панує. Про все, що діється тепер на Україні ходять неймовірні нісенітці. Правдивого слова ні звідки не чути. Та і не вірять тепер село нікому: безповоротно минув тий святій час, коли вірили... На саме правдиве слово тепер кесо дивляться і не вірять, не вірять і проливають (!!) „слобоку“.

Тільки одна скромна надія—надія на землю, бо реальні ознаки перед очима. Як би у всьому більш реальності, якби за обіток—от ще треба село. П. Л. но.

С. МІЦОВЦІ (ушицького повіту—Поділля). Уже з місяць наш сімський земельний комітет і всі громадяне з ним розв'язують земельну справу; метушаться, лаються, що не день—то сход збирають і кричать, кричать, кричать... Нічого, конечно, не виходить. Село наше казенне, а кругом нас єсть три панських, котрі землі мають силу-силенну і всі три вони на прохання предіседателя нашого земельного комітету дати шмат землі М. Цюловням одновліи рішучим одказом. Цюловням одновліи, прийшлося нашим людям задовольнитися церковною землею. Але й це не так просто: церковної землі всього 40 десятин, причт утримувати треба, а безземельних мало-земельних хазяйств—половина села. Поділля 7 десятин в'оранної під ярику церковної землі між 28 хазяями, а далі й стали—лишилось ще прийняти 120 хазяйств, котрим треба надігти те-ж бодай по 1/4 десятини. А тим часом усім нам звісно, що в судинім панським селі Стрихівцях вишло по 5 десятин на душу панської

Дониси.

землі. Сумно, тяжко робиться, коли подивитися на таку роботу. Справді, чому ніхто зверхи (не про Бога, конечно, річ) не допоможе, не розділить, не заставить... І хай дозволять мені сикатися: такий розділ землі, який практикуються у нас—тоєсть соціалізація?.. Учитель.

Дониси.

Високо піднялось ясне сонце і нагадає селянам, що вже весна, скоро час сіяти, а сіяти нема чим, нема насіння. Католики, яких у нас чимало, святкують великдень (1-го квітня) і свято це пожеже на чорну патницю: не тільки нема шпешної білої паски, а і шматови насущного, чорного хліба нема на кожному столі найдеється... Такий Великдень згодом надійде і православним. Сніг біліє, холодом віє і мізерна сютіна вічає останні негодки соломи, дожидаючись того дня, коли, од вітру хлякнучись, піде на живу оружку; господар не має грошей і ма хліб, а не то, що на сіно, за фуру котрого треба заплатити сто карбованців. І кошійї нема де заробити. При таких обставинах нічого й казати про те, що „більшевиків“ у нас гарно пращелювали і за півтори медлі більшевизького володіння у нас мало не наступила повалля анархія і тільки, як показалося німецьке військо на залізниці, все потухло. А тепер село сумує; безнадійність, пригніченість і безпросвіт і тяжка кужда панує. Про все, що діється тепер на Україні ходять неймовірні нісенітці. Правдивого слова ні звідки не чути. Та і не вірять тепер село нікому: безповоротно минув тий святій час, коли вірили... На саме правдиве слово тепер кесо дивляться і не вірять, не вірять і проливають (!!) „слобоку“.

Дониси.

Тільки одна скромна надія—надія на землю, бо реальні ознаки перед очима. Як би у всьому більш реальності, якби за обіток—от ще треба село. П. Л. но.

Дониси.

С. МІЦОВЦІ (ушицького повіту—Поділля). Уже з місяць наш сімський земельний комітет і всі громадяне з ним розв'язують земельну справу; метушаться, лаються, що не день—то сход збирають і кричать, кричать, кричать... Нічого, конечно, не виходить. Село наше казенне, а кругом нас єсть три панських, котрі землі мають силу-силенну і всі три вони на прохання предіседателя нашого земельного комітету дати шмат землі М. Цюловням одновліи рішучим одказом. Цюловням одновліи, прийшлося нашим людям задовольнитися церковною землею. Але й це не так просто: церковної землі всього 40 десятин, причт утримувати треба, а безземельних мало-земельних хазяйств—половина села. Поділля 7 десятин в'оранної під ярику церковної землі між 28 хазяями, а далі й стали—лишилось ще прийняти 120 хазяйств, котрим треба надігти те-ж бодай по 1/4 десятини. А тим часом усім нам звісно, що в судинім панським селі Стрихівцях вишло по 5 десятин на душу панської

Дониси.

землі. Сумно, тяжко робиться, коли подивитися на таку роботу. Справді, чому ніхто зверхи (не про Бога, конечно, річ) не допоможе, не розділить, не заставить... І хай дозволять мені сикатися: такий розділ землі, який практикуються у нас—тоєсть соціалізація?.. Учитель.

Дониси.

Високо піднялось ясне сонце і нагадає селянам, що вже весна, скоро час сіяти, а сіяти нема чим, нема насіння. Католики, яких у нас чимало, святкують великдень (1-го квітня) і свято це пожеже на чорну патницю: не тільки нема шпешної білої паски, а і шматови насущного, чорного хліба нема на кожному столі найдеється... Такий Великдень згодом надійде і православним. Сніг біліє, холодом віє і мізерна сютіна вічає останні негодки соломи, дожидаючись того дня, коли, од вітру хлякнучись, піде на живу оружку; господар не має грошей і ма хліб, а не то, що на сіно, за фуру котрого треба заплатити сто карбованців. І кошійї нема де заробити. При таких обставинах нічого й казати про те, що „більшевиків“ у нас гарно пращелювали і за півтори медлі більшевизького володіння у нас мало не наступила повалля анархія і тільки, як показалося німецьке військо на залізниці, все потухло. А тепер село сумує; безнадійність, пригніченість і безпросвіт і тяжка кужда панує. Про все, що діється тепер на Україні ходять неймовірні нісенітці. Правдивого слова ні звідки не чути. Та і не вірять тепер село нікому: безповоротно минув тий святій час, коли вірили... На саме правдиве слово тепер кесо дивляться і не вірять, не вірять і проливають (!!) „слобоку“.

Дониси.

Тільки одна скромна надія—надія на землю, бо реальні ознаки перед очима. Як би у всьому більш реальності, якби за обіток—от ще треба село. П. Л. но.

Дониси.

С. МІЦОВЦІ (ушицького повіту—Поділля). Уже з місяць наш сімський земельний комітет і всі громадяне з ним розв'язують земельну справу; метушаться, лаються, що не день—то сход збирають і кричать, кричать, кричать... Нічого, конечно, не виходить. Село наше казенне, а кругом нас єсть три панських, котрі землі мають силу-силенну і всі три вони на прохання предіседателя нашого земельного комітету дати шмат землі М. Цюловням одновліи рішучим одказом. Цюловням одновліи, прийшлося нашим людям задовольнитися церковною землею. Але й це не так просто: церковної землі всього 40 десятин, причт утримувати треба, а безземельних мало-земельних хазяйств—половина села. Поділля 7 десятин в'оранної під ярику церковної землі між 28 хазяями, а далі й стали—лишилось ще прийняти 120 хазяйств, котрим треба надігти те-ж бодай по 1/4 десятини. А тим часом усім нам звісно, що в судинім панським селі Стрихівцях вишло по 5 десятин на душу панської

Дониси.

землі. Сумно, тяжко робиться, коли подивитися на таку роботу. Справді, чому ніхто зверхи (не про Бога, конечно, річ) не допоможе, не розділить, не заставить... І хай дозволять мені сикатися: такий розділ землі, який практикуються у нас—тоєсть соціалізація?.. Учитель.

Дониси.

Високо піднялось ясне сонце і нагадає селянам, що вже весна, скоро час сіяти, а сіяти нема чим, нема насіння. Католики, яких у нас чимало, святкують великдень (1-го квітня) і свято це пожеже на чорну патницю: не тільки нема шпешної білої паски, а і шматови насущного, чорного хліба нема на кожному столі найдеється... Такий Великдень згодом надійде і православним. Сніг біліє, холодом віє і мізерна сютіна вічає останні негодки соломи, дожидаючись того дня, коли, од вітру хлякнучись, піде на живу оружку; господар не має грошей і ма хліб, а не то, що на сіно, за фуру котрого треба заплатити сто карбованців. І кошійї нема де заробити. При таких обставинах нічого й казати про те, що „більшевиків“ у нас гарно пращелювали і за півтори медлі більшевизького володіння у нас мало не наступила повалля анархія і тільки, як показалося німецьке військо на залізниці, все потухло. А тепер село сумує; безнадійність, пригніченість і безпросвіт і тяжка кужда панує. Про все, що діється тепер на Україні ходять неймовірні нісенітці. Правдивого слова ні звідки не чути. Та і не вірять тепер село нікому: безповоротно минув тий святій час, коли вірили... На саме правдиве слово тепер кесо дивляться і не вірять, не вірять і проливають (!!) „слобоку“.

Дониси.

Тільки одна скромна надія—надія на землю, бо реальні ознаки перед очима. Як би у всьому більш реальності, якби за обіток—от ще треба село. П. Л. но.

Дониси.

С. МІЦОВЦІ (ушицького повіту—Поділля). Уже з місяць наш сімський земельний комітет і всі громадяне з ним розв'язують земельну справу; метушаться, лаються, що не день—то сход збирають і кричать, кричать, кричать... Нічого, конечно, не виходить. Село наше казенне, а кругом нас єсть три панських, котрі землі мають силу-силенну і всі три вони на прохання предіседателя нашого земельного комітету дати шмат землі М. Цюловням одновліи рішучим одказом. Цюловням одновліи, прийшлося нашим людям задовольнитися церковною землею. Але й це не так просто: церковної землі всього 40 десятин, причт утримувати треба, а безземельних мало-земельних хазяйств—половина села. Поділля 7 десятин в'оранної під ярику церковної землі між 28 хазяями, а далі й стали—лишилось ще прийняти 120 хазяйств, котрим треба надігти те-ж бодай по 1/4 десятини. А тим часом усім нам звісно, що в судинім панським селі Стрихівцях вишло по 5 десятин на душу панської

Дониси.

землі. Сумно, тяжко робиться, коли подивитися на таку роботу. Справді, чому ніхто зверхи (не про Бога, конечно, річ) не допоможе, не розділить, не заставить... І хай дозволять мені сикатися: такий розділ землі, який практикуються у нас—тоєсть соціалізація?.. Учитель.

Дониси.

Високо піднялось ясне сонце і нагадає селянам, що вже весна, скоро час сіяти, а сіяти нема чим, нема насіння. Католики, яких у нас чимало, святкують великдень (1-го квітня) і свято це пожеже на чорну патницю: не тільки нема шпешної білої паски, а і шматови насущного, чорного хліба нема на кожному столі найдеється... Такий Великдень згодом надійде і православним. Сніг біліє, холодом віє і мізерна сютіна вічає останні негодки соломи, дожидаючись того дня, коли, од вітру хлякнучись, піде на живу оружку; господар не має грошей і ма хліб, а не то, що на сіно, за фуру котрого треба заплатити сто карбованців. І кошійї нема де заробити. При таких обставинах нічого й казати про те, що „більшевиків“ у нас гарно пращелювали і за півтори медлі більшевизького володіння у нас мало не наступила повалля анархія і тільки, як показалося німецьке військо на залізниці, все потухло. А тепер село сумує; безнадійність, пригніченість і безпросвіт і тяжка кужда панує. Про все, що діється тепер на Україні ходять неймовірні нісенітці. Правдивого слова ні звідки не чути. Та і не вірять тепер село нікому: безповоротно минув тий святій час, коли вірили... На саме правдиве слово тепер кесо дивляться і не вірять, не вірять і проливають (!!) „слобоку“.

Дониси.

Тільки одна скромна надія—надія на землю, бо реальні ознаки перед очима. Як би у всьому більш реальності, якби за обіток—от ще треба село. П. Л. но.

Дониси.

С. МІЦОВЦІ (ушицького повіту—Поділля). Уже з місяць наш сімський земельний комітет і всі громадяне з ним розв'язують земельну справу; метушаться, лаються, що не день—то сход збирають і кричать, кричать, кричать... Нічого, конечно, не виходить. Село наше казенне, а кругом нас єсть три панських, котрі землі мають силу-силенну і всі три вони на прохання предіседателя нашого земельного комітету дати шмат землі М. Цюловням одновліи рішучим одказом. Цюловням одновліи, прийшлося нашим людям задовольнитися церковною землею. Але й це не так просто: церковної землі всього 40 десятин, причт утримувати треба, а безземельних мало-земельних хазяйств—половина села. Поділля 7 десятин в'оранної під ярику церковної землі між 28 хазяями, а далі й стали—лишилось ще прийняти 120 хазяйств, котрим треба надігти те-ж бодай по 1/4 десятини. А тим часом усім нам звісно, що в судинім панським селі Стрихівцях вишло по 5 десятин на душу панської

Дониси.

землі. Сумно, тяжко робиться, коли подивитися на таку роботу. Справді, чому ніхто зверхи (не про Бога, конечно, річ) не допоможе, не розділить, не заставить... І хай дозволять мені сикатися: такий розділ землі, який практикуються у нас—тоєсть соціалізація?.. Учитель.

Дониси.

Високо піднялось ясне сонце і нагадає селянам, що вже весна, скоро час сіяти, а сіяти нема чим, нема насіння. Католики, яких у нас чимало, святкують великдень (1-го квітня) і свято це пожеже на чорну патницю: не тільки нема шпешної білої паски, а і шматови насущного, чорного хліба нема на кожному столі найдеється... Такий Великдень згодом надійде і православним. Сніг біліє, холодом віє і мізерна сютіна вічає останні негодки соломи, дожидаючись того дня, коли, од вітру хлякнучись, піде на живу оружку; господар не має грошей і ма хліб, а не то, що на сіно, за фуру котрого треба заплатити сто карбованців. І кошійї нема де заробити. При таких обставинах нічого й казати про те, що „більшевиків“ у нас гарно пращелювали і за півтори медлі більшевизького володіння у нас мало не наступила повалля анархія і тільки, як показалося німецьке військо на залізниці, все потухло. А тепер село сумує; безнадійність, пригніченість і безпросвіт і тяжка кужда панує. Про все, що діється тепер на Україні ходять неймовірні нісенітці. Правдивого слова ні звідки не чути. Та і не вірять тепер село нікому: безповоротно минув тий святій час, коли вірили... На саме правдиве слово тепер кесо дивляться і не вірять, не вірять і проливають (!!) „слобоку“.

Дониси.

Тільки одна скромна надія—надія на землю, бо реальні ознаки перед очима. Як би у всьому більш реальності